

Beslutningsforslag nr. B 19. Fremsat den 27. oktober 1987 af Lilli Gyldenkilde (SF), Agerschou (SF), Carsten Andersen (SF), Tommy Dinesen (SF), Aage Frandsen (SF), Ole Henriksen (SF), Ejner Larsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbedring af indkomsterne for arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag til forbedring af indkomsterne for arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge fra 1. januar 1988 ud fra følgende principper:

1. Dagpengesatsen til ovenstående grupper forhøjes med 10 pct. fra 1. januar 1988.
2. Dagpengene reguleres 2 gange årligt, første gang 1. oktober 1988, efter de regler, der var gældende før lovindgrebet i 1982.
3. Loven revideres i god tid inden 1. januar 1989 med henblik på fuld genopretning.
4. Reglerne om nedsatte dagpenge skal ophæves.
5. Loven træder i kraft 1. januar 1988.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Værdien af dagpenge til arbejdsløse, efterlønsmodtagere, syge og modtagere af barseldagpenge er faldet drastisk siden indgrebet i 1982.

Lidt afhængigt af, hvor udregningen kommer fra, viser det sig, at real»løn» for ovenstående grupper er faldet mellem 15 og 20 pct. Det er under alle omstændigheder helt urimeligt.

I sig selv er det en ulykke at blive ramt af arbejdsløshed, og mange menneskelige tragedier er affødt heraf. At de arbejdsløse så oveni skal pålægges at betale den højeste pris for, at statsbudgettet kan balancere, er ikke alene urimeligt – det er utilstedeligt.

For efterlønsmodtagere er det helt uforståeligt, at de, der i forbindelse med lovens tilblivelse (som SF har støttet) er blevet opfordret til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at gøre plads for de unge mennesker, skal straffes herfor ved, at efterlønnen er blevet udhulet på grund af manglende reguleringer stort set siden 1982, hvis der bortses fra afskaffelsen af laveste efterlønsats.

Der skal heller ikke undlades at gøres opmærksom på, at samtidig med manglende regulering af dagpengesatserne, er det beløb, lønmodtagerne selv betaler til dagpengeordningen, steget med 154 pct.

Med hensyn til dagpenge til syge, som jo følger satserne for arbejdsløse, er det asocialt, at der oven i sygdom, som i sig selv er belastende, lægges et reallønsfald på 15–20 pct., hvis man er blevet syg efter 1982 – i forvejen mister mange jo 40–50 pct. ved at gå fra løn til sygeløn.

Ved indførelsen af barselorlovsloven, som jo var en stor forbedring i forhold til tidligere, var det overhovedet ikke på tale, at barseldagpenge skulle være ringere end tidligere. Men dette er ikke desto mindre blevet tilfældet på grund af manglende regulering siden 1982. Dette medfører naturligvis, at der er mange, som ikke er i stand til at følge lovens intentioner fuldt ud og derfor afkorter barselperioden. Dette har bestemt ikke været lovens mødres og fædres mening, men er blevet virkelig-

hedens realitet netop i disse år, hvor der har været talt meget om småbørnsfamiliers vilkår. En gennemførelse af dette forslags intentioner vil være en god hjælp for spædbørn og dermed småbørnsforældre og især enlige mødre med spædbørn.

Nedsatte dagpenge til langtidsledige, der både via jobtilbud og uddannelsesforsøg har vist, at de ønsker at arbejde, skal afskaffes.

Problemet er jo reelt, at der ikke findes arbejdspladser nok til alle, der ønsker at arbejde, og så længe samfundet ikke kan finde ud af at fordele det eksisterende arbejde, kan det ikke pålægges den svageste gruppe inden for arbejdsmarkedet at betale regningen herfor med stærkt nedsatte dagpenge.

At 70 pct. af alle langtidsledige er kvinder, taler i høj grad for forståelse af, at loven om nedsatte dagpenge til langtidsledige opfattes som en lov, der især rammer kvinderne.

Denne lov bør afskaffes og uddannelsesloven for langtidsledige forbedres betydeligt, så der reelt bliver tale om en ny chance for de ledige til at kvalificere sig til nye job.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Til punkt 1

Dagpengesatsen forhøjes med 10 pct. fra 1. januar 1988.

Til punkt 2

Regulering af satserne 2 gange årligt genindføres. Her er tale om dyrtidsregulering og regulering efter stigninger i lønninger på arbejdsmarkedet.

Til punkt 3

Loven revideres således, at en yderligere regulering kan finde sted 1. januar 1989.

Til punkt 4

Nedsatte dagpenge til langtidsledige afskaffes, og der gøres i stedet for en indsats for at skaffe egnede uddannelsesstilbud og yderligere arbejdstilbud til de ledige.

Til punkt 5

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1988.